

Warszawa, dnia 05.08.2013 r.

PG II Ko₁ 394/13

dot. BPS/043-30-1262-PG/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 05.08.2013 r.

nr. 3848, podpis. M. Półci

p. k. Bachanin
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 08.08.13
nr. 7080, podpis. *M*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Honowny Panie Marszałku

Odpowiadając na oświadczenie senatora Grzegorza Wojciechowskiego złożone wspólnie z innymi senatorami podczas 30 posiedzenia Senatu dotyczące śledztwa o sygn. akt V Ds. 121/12 Prokuratora Okręgowego w Warszawie, w wyniku przeprowadzonego w Prokuraturze Apelacyjnej w Warszawie badania akt tego postępowania, uprzejmie informuję, co następuje.

Śledztwo w powyższej sprawie, wszczęte w dniu 3 marca 2011 roku, prowadzone początkowo przez Prokuraturę Rejonową Warszawa Mokotów w Warszawie w kierunku czynu z art. 155 k.k. w sprawie nieumyślnego spowodowania śmierci nieustalonej kobiety w dniu 1 marca 2011 roku w Warszawie na terenie Parku Kultury Powsin, pozostawało w zainteresowaniu Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie. Z chwilą przejścia niniejszego postępowania do dalszego prowadzenia przez Prokuratora Okręgowego w Warszawie postępowanie to zostało w dniu 27 kwietnia 2012 roku objęte zwierzchnim nadzorem służbowym Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie.

Przeprowadzona po raz pierwszy analiza materiałów przedmiotowej sprawy w Prokuraturze Apelacyjnej w Warszawie w październiku 2011 roku wykazała, iż sposób procedowania zwłaszcza w początkowej fazie śledztwa był niezadawalający. Wprawdzie nie można było poddać krytyce przyjętej na tym etapie kwalifikacji prawnej zaistniałego zdarzenia, z art. 155 k.k., to już od chwili przesłuchania córki Jolanty B., z którego wynikało, że zmarłą jest jej matka, zaangażowana w działalność Stowarzyszenia Lokatorów, należało

jako zasadniczy kierunek śledztwa przyjąć podejrzenie zabójstwa, to jest czyn z art. 148 § 1 k.k. W tym stanie rzeczy faktycznie nie poczyniono podstawowych ustaleń odnośnie tego, co i o której godzinie robiła Jolanta B. w krytycznej dacie, a także osób, co do których istniało przypuszczenie, że mogłyby mieć związek z jej śmiercią.

Uwagi wynikające z tej analizy, w tym wskazujące na konieczność przyjęcia, jako zasadniczego kierunku śledztwa czynu z art. 148 § 1 k.k. i wskazanie niezbędnych czynności do dalszego pilnego przeprowadzenia, przekazane zostały Prokuratorowi Okręgowemu w Warszawie pismem z dnia 20 października 2011 roku.

Charakter i dokładność przeprowadzonych czynności na miejscu zdarzenia, jak również w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej oraz okoliczność, iż pozostałe dowody zabezpieczone lub przeprowadzone już po przyjęciu wersji zabójstwa nie należały do kategorii dowodów podlegających zatarciu, pozwala na uznanie, że opóźnienie w wykonaniu tych czynności wynikające z pierwotnie założonej wersji samobójstwa, nie przyczyniło się do zmniejszenia szans na wykrycie sprawców.

Należy zauważyć, że w planie śledztwa z dnia 5 września 2011 roku przyjęto 4 wersje śledcze: samobójstwo, zabójstwo przez osobę znaną Jolancie B., zabójstwo przez osobę jej nieznaną, która podstępem związanym z posiadaną wiedzą o sprawach pozostających w zainteresowaniu wymienionej zaproponowała spotkanie w Parku Kultury Powsin, a także zabójstwo dokonane przez przypadkową osobę na tle rabunkowym.

Przytoczone wyżej względy nie pozwalają zatem na podzielenie argumentów, iż dopiero pod wpływem opinii psychologicznej przyjęta została wersja zabójstwa. Podnieść należy przy tym, że w wydanej opinii, z dnia 30 listopada 2012 roku, odnoszącej się do profilu psychologicznego Jolanty B. biegli stwierdzili, między innymi, iż dostępny im materiał pozwala na rozważenie dwóch hipotez głównych: samobójstwa i zabójstwa, jako wersji bardziej prawdopodobnej.

Przeprowadzone w toku śledztwa liczne czynności dowodowe, w tym skomplikowane ekspertyzy opracowane w Instytucie Ekspertyz Sądowych im. Prof. J. Sehna w Krakowie, nie doprowadziły do bezsprzecznego wyjaśnienia okoliczności śmierci Jolanty B. Nie udało się również ustalić, w jaki sposób znalazła się ona w Parku w Powsinie i w jakim celu tam się udała. Jako najbardziej prawdopodobną, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, uznano wersję, iż doszło do popełnienia zbrodni określonej w art. 148 § 1 k.k. Czynności te nie doprowadziły również do ustalenia sprawcy wskazanego wyżej czynu.

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 roku Prokurator Okręgowy w Warszawie umorzył śledztwo V Ds. 121/12 w sprawie pozbawienia Jolanty B. życia w dniu 1 marca 2011

roku w Warszawie na terenie Parku Kultury w Powsinie poprzez podpalenie skutkujące wstrząsem termicznym i rozległymi oparzeniami powłok ciała, ponadto podtruciem tlenkiem węgla, co doprowadziło do jej śmierci, to jest o czyn z art. 148 § 1 k.k., wobec niewykrycia sprawcy czynu (na podstawie art. 322 § 1 k.p.k.).

Orzeczenie to zostało ocenione w trybie zwierzchniego nadzoru służbowego, przez Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie, jako zasadne i poprzedzone wykonaniem wszelkich możliwych i wszechstronnych czynności zmierzających do ustalenia przebiegu zdarzenia i wykrycia sprawcy.

Przedstawiając Panu Marszałkowi powyższe, uprzejmie informuję, iż postanowienie o umorzeniu śledztwa, sygn. akt V Ds. 121/12, Prokuratora Okręgowego w Warszawie jest prawomocne, nie było zaskarżone przez pokrzywdzoną, ani jej pełnomocnika, a także – że mimo umorzenia postępowania w tej sprawie pozostaje ono nadal w zainteresowaniu prokuratury i organów ścigania, a każda nowa informacja wskazująca na sprawcę zabójstwa stanowić będzie podstawę do jego niezwłocznego podjęcia.

z powiadomieniem
w/2
ZASTĘPCA PROKURATORA
GENERALNEGO
Marzena Kowalska